KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/1172

af 4. maj 2022

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem i den fælles landbrugspolitik og anvendelse og beregning af administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 ([1]), særlig artikel 74, artikel 85, stk. 7, og artikel 105, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EU) 2021/2116 fastsætter de grundlæggende regler for bl.a. det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (»det integrerede system«) og for anvendelsen og beregningen af administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet. For at sikre at de nye retlige rammer fungerer gnidningsløst, bør der vedtages visse regler til supplering af bestemmelserne i forordningen på de pågældende områder.

(2) Reglerne om det integrerede system og anvendelsen og beregningen af administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet bør sikre et effektivt kontrolsystem for de regler, som medlemsstaterne og støttemodtagerne skal anvende inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og de bør derfor fastsættes i én delegeret retsakt. De nye regler bør erstatte de relevante bestemmelser i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 ([2]).

(3) Der bør navnlig fastsættes regler for at supplere visse ikkeværsentlige elementer i forordning (EU) 2021/2116 vedrørende det i artikel 65 i nævnte forordning omhandlede integrerede systems funktion, regler om kvalitetsevalueringer som omhandlet i artikel 68, stk. 3, artikel 69, stk. 6, og artikel 70, stk. 2, i nævnte forordning, regler om systemet til identifikation af landbrugsparceller, jf. artikel 68 i nævnte forordning, og detaljerede regler for anvendelse og beregning af administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet, jf. artikel 85 i nævnte forordning.

(4) Systemet til identifikation af landbrugsparceller skal give værdifulde, omfattende og pålidelige oplysninger, der er relevante for rapportering om politiske resultater, så det bidrager til en effektiv gennemførelse af de arealbaserede interventioner og hjælper støttemodtagerne med at indgive korrekte støtteansøgninger. For at sikre, at disse mål nås, er der behov for regler for at præcisere de tekniske krav, som medlemsstaterne skal opfylde, og anføre, hvordan de tilgængelige oplysninger skal struktureres og ajourføres.

(5) For at medlemsstaterne proaktivt skal kunne identificere mulige svagheder i det integrerede system og om nødvendigt træffe passende afhjælpende aktioner, bør der fastsættes regler for den årlige kvalitetsevaluering af systemet til identifikation af landbrugsparceller, af ordningen med geospatiale støtteansøgninger og af arealovervågningssystemet. Erfaringerne med kvalitetsevalueringen af systemet til identifikation af landbrugsparceller i henhold til delegeret forordning (EU) nr. 640/2014 har vist, at Kommissionens udarbejdelse af tekniske vejledninger er særlig nyttig. Disse tekniske vejledninger hjælper medlemsstaterne med at anvende en tilpasset metode til at foretage deres evalueringer. I betragtning af kvalitetsevalueringernes betydning for et velfungerende integreret system, der leverer pålidelige og verificerbare data i den årlige præstationsrapportering, bør Kommissionen på lignende vis bistå medlemsstaterne med at foretage de kvalitetsevalueringer, der kræves i forordning (EU) 2021/2116.

([1]) EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT L 181 af 20.6.2014, s. 48).

(6) Kvalitetsevalueringerne skal vurdere, om det integrerede system opfylder sit formål om at give pålidelige og omfattende oplysninger, der er relevante for den årlige præstationsrapportering, jf. artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, navnlig om det korrekte antal hektar til outputindikatorerne og den korrekte andel af arealer til resultatindikatorerne for arealbaserede interventioner. Dette vil kræve, at relevante resultater fra kvalitetsevalueringen af arealovervågningssystemet og ordningen med geospatiale støtteansøgninger kombineres med henblik på at undgå overvurdering af denne virkning på grund af områder, hvor der er forekommet både målefejl og forkerte beslutninger om betingelser for støtteberettigelse. Til dette formål bør kontrollen af det anførte areal i kvalitetsevalueringen af ordningen med geospatiale støtteansøgninger baseres på den samme stikprøve af parceller som den, der indgår i kvalitetsevalueringen af arealovervågningssystemet.

(7) Desuden skal kvalitetsevalueringen af arealovervågningssystemet sikre, at resultaterne er sammenlignelige på tværs af medlemsstaterne, uanset muligheden for at udskyde iværksættelsen af en fuldt operationel gennemførelse af arealovervågningssystemet. Denne kvalitetsevaluering bør derfor omfatte alle arealbaserede interventioner og de relevante betingelser for støtteberettigelse, uanset medlemsstatens beslutning om først at have et fuldt operationelt arealovervågningssystem fra den 1. januar 2024, jf. artikel 70, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116. Kvalitetsevalueringen af arealovervågningssystemet bør give diagnostiske oplysninger både på interventionsniveau og med hensyn til betingelserne for støtteberettigelse, på grundlag af hvilke medlemsstaterne bør træffe passende afhjælpende aktioner, hvis det er nødvendigt.

(8) Af klarhedshensyn og for at skabe et harmoniseret grundlag for beregning og anvendelse af administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet er det nødvendigt at fastsætte fælles definitioner og generelle principper for manglende overholdelse.

(9) I henhold til forordning (EU) 2021/2116 skal der fastsættes administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Nedsættelser og udelukkelser bør derfor gradueres efter, hvor alvorlig den manglende overholdelse er, ligesom de bør gå så vidt som til fuldstændig udelukkelse af støttemodtageren fra alle de betalinger og al den støtte, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1, litra a), b) og c), i nævnte forordning i tilfælde af tilsigtet manglende overholdelse. For at sikre støttemodtagernes retssikkerhed bør der fastsættes tidsfrister for anvendelsen af administrative sanktioner.

(10) I henhold til artikel 85, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 beregnes den administrative sanktion for konditionalitet på grundlag af de betalinger, der er tildelt eller skal tildeles den pågældende støttemodtager i forbindelse med støtteansøgninger eller betalingsanmodninger, som er indgivet eller vil blive indgivet i løbet af det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted. For at sikre sammenhæng mellem landbrugernes adfærd og sanktionen og for at sikre ligebehandling af landbrugerne bør det derfor fastsættes, at hvis den samme manglende overholdelse forekommer kontinuerligt i flere kalenderår, skal der anvendes en administrativ sanktion, som beregnes for hvert kalenderår, hvor det kan fastslås, at den manglende overholdelse har fundet sted.

(11) For at sikre, at de administrative sanktioner kan pålægges og tilregnes effektivt, bør det fastsættes, at hvis sanktionen i kalenderåret for konstateringen overstiger det samlede beløb for de betalinger, der er ydet eller skal ydes til støttemodtageren, eller støttemodtageren ikke indgiver en støtteansøgning, skal sanktionen pålægges eller tilregnes ved tilbagesøgning.

(12) I henhold til artikel 85, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116 pålægges der, uanset om en manglende overholdelse konstateres ved hjælp af et arealovervågningssystem eller på anden måde, ingen administrative sanktioner, hvis den utilsigtede manglende overholdelse ikke har nogen eller kun ubetydelige konsekvenser for opfyldelsen af målet for den pågældende standard eller det pågældende krav. Da tilfælde af manglende overholdelse, der ikke har nogen eller kun ubetydelige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningen for den pågældende standard eller det pågældende krav, er ubetydelige, og da det tilstræbes at mindske den administrative byrde, bør sådanne tilfælde af manglende overholdelse ikke tages i betragtning med henblik på at fastslå, om en manglende overholdelse varer ved eller forekommer igen.

(13) I henhold til artikel 85, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2116 kan en medlemsstat, hvis den anvender arealovervågningssystemet til at opdage tilfælde af manglende overholdelse, beslutte at anvende en lavere nedsættelsesprocent. Det er passende at fastsætte en nedre grænse for nedsættelsesprocenten.

(14) Der bør fastsættes regler for beregning af administrative sanktioner for flere tilfælde af manglende overholdelse i samme kalenderår.

(15) For at sikre en gnidningsløs overgang fra ordningerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ([3]) anses det for hensigtsmæssigt at fastsætte overgangsbestemmelser vedrørende anvendelsen af artikel 104, stk. 1, andet afsnit, litra a), nr. iv), i forordning (EU) 2021/2116 for at undgå uforholdsmæssigt store administrative omkostninger og byrder i forbindelse med konditionalitetskontrol og krydsoverensstemmelseskontrol af støttemodtagere, der modtager arealbaserede betalinger i kraft af både en strategisk plan i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ([4]) og et program for udvikling af landdistrikterne, der gennemføres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ([5]) indtil den 31. december 2025. Med henblik herpå bør arealrelaterede kontroller af konditionalitet også anses for at omfatte den kontrol af krydsoverensstemmelse, der er omhandlet i artikel 96 i forordning (EU) nr. 1306/2013. Dette begrundes med, at reglerne om konditionalitet for arealbaserede betalinger generelt er strengere end krydsoverensstemmelsesreglerne med hensyn til både forpligtelser og sanktioner. Det kan derfor antages, at krydsoverensstemmelsesreglerne overholdes, hvis støttemodtageren overholder de forpligtelser, der er fastsat i reglerne om konditionalitet. Hvis kontrollen af konditionalitet afslører manglende overholdelse, kan medlemsstaten imidlertid ikke længere antage, at reglerne om krydsoverensstemmelse er overholdt, og derfor bør den foretage de kontroller, der er omhandlet i artikel 96 i forordning (EU) nr. 1306/2013, og i den forbindelse anvende reglerne for beregning og anvendelse af administrative sanktioner i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte forordning.

(16) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør delegeret forordning (EU) nr. 640/2014 ophæves. Nævnte forordning bør dog fortsat finde anvendelse på støtteansøgninger om direkte betalinger, der er indgivet inden den 1. januar 2023, betalingsanmodninger indgivet i forbindelse med støtteforanstaltninger gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og kontrolsystemet og de administrative sanktioner for så vidt angår regler om krydsoverensstemmelse.

(17) Under henvisning til artikel 104, stk. 1, andet afsnit, og artikel 106 i forordning (EU) 2021/2116 bør nærværende forordning finde anvendelse på interventioner, der iværksættes fra og med den 1. januar 2023 og gennemføres i henhold til forordning (EU) 2021/2115.

(18) Endelig mener Kommissionen i lyset af punkt 31 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, at der er en væsentlig forbindelse mellem beføjelserne i forordning (EU) 2021/2116 vedrørende reglerne om det integrerede system og anvendelsen og beregningen af administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet, og at der er en indbyrdes forbindelse mellem dem. Derfor bør disse regler fastsættes i samme delegerede retsakt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter bestemmelser, der supplerer visse ikkeværsentlige elementer i forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår:

a) kvalitetsevaluering af systemet til identifikation af landbrugsparceller, jf. artikel 68, stk. 3, af ordningen med geospatiale støtteansøgninger, jf. artikel 69, stk. 6, og af arealovervågningssystemet, jf. artikel 70, stk. 2, i nævnte forordning

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (strategiske planer under den fælles landbrugspolitik) og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

b) systemet til identifikation af landbrugsparceller, jf. artikel 68 i nævnte forordning

c) anvendelse og beregning af administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet, jf. artikel 85 i nævnte forordning.

KAPITEL II

INTEGRERET SYSTEM

Artikel 2

System til identifikation af landbrugsparceller

1. Det system til identifikation af landbrugsparceller, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EU) 2021/2116, anvendes på referenceparcelniveau og omfatter oplysninger, der gør det muligt at udveksle data med den ordning med geospatiale støtteansøgninger, der er omhandlet i artikel 69 i nævnte forordning, og det arealovervågningssystem, der er omhandlet i artikel 70 i nævnte forordning.

2. I denne forordning forstås ved »referenceparcel« et geografisk afgrænset areal med en entydig identifikation på grundlag af det system til identifikation af landbrugsparceller, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EU) 2021/2116. En referenceparcel omfatter en enhed jord, der svarer til et landbrugsareal, jf. artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115. Hvis det er relevant, skal en referenceparcel også omfatte ikkelandbrugsmæssige arealer, som medlemsstaterne anser for berettigede til at modtage støtte til arealbaserede interventioner, jf. artikel 65, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2021/2116.

3. Referenceparcellerne tjener som grundlag for at hjælpe støttemodtagerne i forbindelse med indgivelse af geospatiale ansøgninger om arealbaserede interventioner, jf. artikel 65, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2021/2116.

4. Medlemsstaterne afgrænser referenceparcellerne således, at det sikres, at hver parcel er stabil over tid og målelig, og at den muliggør specifik og utvetydig stedfæstelse af hver landbrugsparcel og arealenhed for ikkelandbrugsmæssige arealer, som medlemsstaterne anser for berettigede til at modtage støtte til arealbaserede interventioner som omhandlet i artikel 65, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2021/2116, der anmeldes årligt.

5. Medlemsstaterne sørger for, at oplysningerne om alle referenceparceller i identifikationssystemet ajourføres mindst en gang hvert tredje år. Desuden tager medlemsstaterne hvert år hensyn til alle foreliggende oplysninger fra geospatiale støtteansøgninger, arealovervågningssystemet og enhver anden pålidelig kilde.

6. Medlemsstaterne sikrer, at systemet til identifikation af landbrugsparceller indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at udtrække data, der er relevante for korrekt rapportering om indikatorer, jf. artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116.

7. I identifikationssystemet skal medlemsstaterne for hver referenceparcel som minimum

a) fastlægge et maksimalt støtteberettiget areal med henblik på de arealbaserede interventioner under det integrerede system. For at fastlægge det maksimale støtteberettigede areal skal medlemsstaterne om muligt trække elementer, der ikke er støtteberettigede, fra parcellen ved afgrænsning. Medlemsstaterne fastlægger på forhånd de kriterier og procedurer, der anvendes til at vurdere, kvantificere og i givet fald afgrænse parcellens støtteberettigede og ikkestøtteberettigede dele. Ved fastlæggelsen af det maksimale støtteberettigede areal kan medlemsstaterne fastsætte en rimelig margen for korrekt kvantificering for at tage hensyn til parcellens omrids og tilstand

b) identificere landbrugsarealet, jf. artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115. Hvor det er relevant, sikrer medlemsstaterne, at der sondres mellem landbrugsarealer i agerjord, permanente afgrøder og permanente græsarealer, herunder når de udgør skovlandbrugssystemer på dette areal, som fastlagt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i nævnte forordning ved afgrænsning

c) for så vidt angår permanente græsarealer med spredte ikkestøtteberettigede træk, og når medlemsstaterne beslutter at anvende en fast nedsættelseskoefficient til at fastlægge det støtteberettigede areal, jf. artikel 4, stk. 4, litra b), tredje afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, registrere alle relevante oplysninger

d) medtage elementer og/eller forpligtelser, der er relevante for arealbaserede interventioners støtteberettigelse og for konditionalitetskrav, og som er stabile over tid. Disse oplysninger registreres som attributter eller lag i systemet til identifikation af landbrugsparceller, og som minimum angives følgende:

   i) tørvebundsområders eller vådområders beliggenhed, hvis det er relevant, i overensstemmelse med GLM-norm 2, jf. bilag III til forordning (EU) 2021/2115

   ii) arten og beliggenheden af landskabstræk på parcellen, der er relevante for konditionalitet eller interventioner som omhandlet i artikel 65, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2021/2116

e) hvor det er relevant, lokalisere og bestemme størrelsen af de landskabstræk i henhold til GLM-norm 8, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, og som er relevante for minimumsandelen af landbrugsarealer afsat til ikkeproduktive arealer eller landskabstræk

f) fastslå, om parcellerne er beliggende i områder med naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger, jf. artikel 71 i forordning (EU) 2021/2115, eller om områdespecifikke ulemper som følge af visse obligatoriske krav finder anvendelse, jf. artikel 72 i nævnte forordning

g) fastslå, om parceller er beliggende i Natura 2000-områder eller i områder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([6]), om de er beliggende på landbrugsarealer, der er godkendt til bomuldsproduktion i henhold til artikel 37, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115, på arealer, der indgår i etableret lokal praksis som omhandlet i artikel 4, stk. 3, litra c), andet afsnit, nr. i), i nævnte forordning, på arealer, som er dækket af permanente græsarealer, der er udpeget som miljømæssigt følsomme i henhold til GLM-norm 9, opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, eller i områder, der er omfattet af Rådets direktiv 92/43/EØF ([7]) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ([8]).

8. For så vidt angår skovbrugsrelaterede interventioner, der støttes i henhold til artikel 70 og 72 i forordning (EU) 2021/2115, kan medlemsstaterne indføre passende alternative systemer til entydig identifikation af de arealer, der er omfattet af støtte, hvis de pågældende arealer er dækket af skov.

9. Det geografiske informationssystem skal anvendes på grundlag af et nationalt koordinatsystem som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ([9]), der muliggør standardiserede opmålinger og entydig identifikation af landbrugsparceller i hele den pågældende medlemsstat. Anvendes der forskellige koordinatsystemer, skal de udelukke hinanden, og begge skal sikre overensstemmelse mellem informationselementer, der henviser til samme sted.

Artikel 3

Kvalitetsevaluering af systemet til identifikation af landbrugsparceller

1. Medlemsstaterne foretager årligt den kvalitetsevaluering, der er omhandlet i artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116, med henblik på den grundlæggende indkomststøtte, der skal sikre bæredygtighed. Kvalitetsevalueringen omfatter følgende aspekter:

a) korrekt opgørelse af det maksimale støtteberettigede areal

b) andel og fordeling af referenceparceller, hvis maksimale støtteberettigede areal omfatter ikkestøtteberettigede arealer, eller som ikke tager hensyn til landbrugsarealet

c) forekomst af referenceparceller med kritiske fejl

d) korrekt klassificering af landbrugsarealer som agerjord, permanente græsarealer eller permanente afgrøder i hver referenceparcel

e) andelen af arealerklæringer pr. referenceparcel

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

([7]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

f) inddeling i kategorier af referenceparceller, hvis maksimale støtteberettigede areal omfatter ikkestøtteberettigede arealer, og som ikke tager hensyn til landbrugsarealet eller har kritiske fejl

g) antallet af referenceparceller i procent, som er ændret i løbet af den regelmæssige opdateringscyklus.

Medlemsstaterne sikrer desuden, at alle anmodninger om ajourføring af systemet til identifikation af landbrugsparceller behandles på en sådan måde, at det kan spores, om de stammer fra arealovervågningssystemet, støttemodtagerens foranstaltninger eller andre kilder.

2. Medlemsstaterne foretager den i stk. 1 omhandlede evaluering på grundlag af en stikprøve af referenceparceller. De anvender oplysninger, som sætter dem i stand til at vurdere den aktuelle situation på parcelniveau.

3. Hvis resultaterne af kvalitetsevalueringen afslører mangler, skal medlemsstaterne foreslå passende afhjælpende aktioner.

Artikel 4

Kvalitetsevaluering af ordningen med geospatiale støtteansøgninger

1. Den årlige kvalitetsevaluering, der er omhandlet i artikel 69, stk. 6, i forordning (EU) 2021/2116, skal vurdere pålideligheden af oplysningerne i den geospatiale ansøgning og korrektheden af de oplysninger, som anvendes til rapportering om de indikatorer, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2021/2115. Kvalitetsevalueringen skal navnlig vurdere fuldstændigheden og korrektheden af de oplysninger, der på forhånd er udfyldt i den geospatiale ansøgning, fuldstændigheden og korrektheden af de vejledende advarsler, der gives til støttemodtagerne under ansøgningsprocessen, og sporbarheden af alle ændringer, der er registreret i de geospatiale ansøgninger efter indgivelsen.

2. Kvalitetsevalueringen skal omfatte følgende:

a) kontrol af, at de oplysninger, som medlemsstaten har anvendt til at forhåndsudfylde den geospatiale ansøgning, var fuldstændige, korrekte og ajourførte

b) medlemsstatens kontrol af, at det areal, som støttemodtageren har anmeldt for en arealbaseret intervention, er korrekt fastlagt på grundlag af de gældende betingelser for støtteberettigelse

c) kontrol af, at der i videst muligt omfang blev taget hensyn til alle støtteberettigelsesbetingelser for interventioner og, hvor det var relevant, konditionalitetskrav, i forbindelse med medlemsstatens udsendelse af vejledende advarsler til støttemodtagerne under ansøgningsprocessen

d) kontrol af, at alle ændringer af den geospatiale ansøgning, efter at den er indgivet, er registreret af medlemsstaten på en sådan måde, at det er muligt at spore, om de skyldes en advarsel fra arealovervågningssystemet eller en handling fra støttemodtagerens side eller kommer fra enhver anden kilde.

3. Den kvalitetsevaluering, der er omhandlet i stk. 2, litra a), c) og d), foretages ved hjælp af IT-test og gentagelse af ansøgningsprocessen på et repræsentativt udsnit af støtteansøgninger.

4. Med henblik på kontrol i henhold til stk. 2, litra b), foretages kvalitetsevalueringen ved hjælp af besøg på stedet eller analyse af billeder fra samme kalenderår og af mindst samme kvalitet, som kræves til den kvalitetsevaluering, der er omhandlet i artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116. Denne kontrol foretages ved opmåling af det areal, der er anmeldt i forbindelse med en intervention, på den stikprøve, som er udvalgt til kvalitetsevalueringen af arealovervågningssystemet, jf. artikel 5 i denne forordning.

5. Medlemsstaterne sikrer, at alle arealbaserede interventioner, der forvaltes af det integrerede system, indgår i de stikprøver, som er omhandlet i stk. 3 og 4, og kontrolleres under kvalitetsevalueringen.

6. Hvis resultaterne af kvalitetsevalueringen afslører mangler, skal medlemsstaterne foreslå passende afhjælpende aktioner.

Artikel 5

Kvalitetsevaluering af arealovervågningssystemet

1. Den årlige kvalitetsevaluering, jf. artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, skal vurdere pålideligheden af gennemførelsen af arealovervågningssystemet, tilvejebringe diagnostiske oplysninger om kilderne til ukorrekte beslutninger på interventionsniveau og støtteberettigelsesbetingelser samt navnlig vurdere korrektheden af de oplysninger, der gives med henblik på rapporteringen om de indikatorer, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2021/2115.

2. Kvalitetsevalueringen foretages ved hjælp af besøg på stedet eller analyse af billeder fra samme kalenderår og, hvis det er relevant, af mindst samme kvalitet, som kræves til den kvalitetsevaluering, der er omhandlet i artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116. Besøg på stedet kan gennemføres når som helst i løbet af året og skal så vidt muligt omfatte alle betingelser for støtteberettigelse, der er relevante for en given støttemodtager under samme besøg. De billeder, som medlemsstaterne anvender til kvalitetsevalueringen, skal kunne give endegyldige og pålidelige resultater med hensyn til den faktiske situation på stedet. Hvis medlemsstaterne anvender geotaggede fotos til observation, sporing og vurdering af landbrugsaktiviteter som data af mindst samme værdi som Copernicus Sentinels-satellitdata, kan medlemsstaterne foretage kvalitetsevalueringen af afgørelserne på grundlag af de geotaggede fotos ved hjælp af ikke-automatiseret analyse af disse, forudsat at de giver afgørende og pålidelige resultater.

3. På interventionsplan skal kvalitetsevalueringen omfatte følgende:

a) kvantificering af fejl som følge af ukorrekte beslutninger om støtteberettigelsesbetingelser for parceller under en arealbaseret intervention, uanset om den pågældende afgørelse stammer fra arealovervågningssystemet eller ej. Resultatet udtrykkes i hektar

b) kvantificering af antallet af parceller, hvor arealovervågningssystemet har konstateret manglende overholdelse af støtteberettigelsesbetingelserne, og af antallet af parceller, der ikke opfyldte betingelserne for støtteberettigelse efter sidste frist for ændring af støtteansøgninger.

4. De rapporter, der skal foreligge senest den 15. februar 2025 og den 15. februar 2027, skal også omfatte verifikation af, at alle støtteberettigelsesbetingelser for de arealbaserede interventioner, der anses for at kunne overvåges, var omfattet af arealovervågningssystemet i henholdsvis 2024 og 2026. Det kan være nødvendigt at træffe afhjælpende aktioner på baggrund af vurderingen af resultaterne i disse rapporter.

5. Kvalitetsevalueringen foretages ved at kontrollere alle støtteberettigelsesbetingelser for alle de interventioner, der ansøges om, på en repræsentativ stikprøve af parceller.

6. Af forenklingshensyn, og da stikprøven af kvalitetsevalueringen af arealovervågningssystemet giver tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til opfyldelsen af betingelserne for støtteberettigelse for hver enkelt intervention, kan medlemsstaten beslutte at tage hensyn til de kvalitetsevalueringer, der er omhandlet i artikel 4 og 5 i nærværende forordning, for så vidt angår forpligtelsen til at oprette et kontrolsystem, jf. artikel 72 i forordning (EU) 2021/2116.

7. Medlemsstaterne sikrer, at alle arealbaserede interventioner, der forvaltes af det integrerede system, indgår i stikprøven af parceller og kontrolleres i kvalitetsevalueringsprocessen, uanset muligheden for gradvist at oprette arealovervågningssystemet, jf. artikel 70, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116.

8. Hvis resultaterne af de i stk. 3, litra a) og b), omhandlede kvantificeringer afslører mangler, foreslår den pågældende medlemsstat passende afhjælpende aktioner.

9. Afhjælpende aktioner vedrørende betingelser for støtteberettigelse, som slet ikke overvåges eller ikke overvåges fyldestgørende, kan omfatte besøg på stedet. I tilfælde, hvor der er behov for afhjælpende aktioner som følge af resultaterne af kvalitetsevalueringen for det pågældende kalenderår, kan det være nødvendigt at medtage yderligere oplysninger i kvalitetsevalueringsrapporten for det følgende år for så vidt angår de mangler, der skal afhjælpes.

KAPITEL III

ANVENDELSE OG BEREGNING AF ADMINISTRATIVE SANKTIONER I FORBINDELSE MED KONDITIONALITET

Artikel 6

Definitioner

I dette kapitel finder definitionerne i afsnit IV, kapitel IV, i forordning (EU) 2021/2116 anvendelse.

Derudover forstås der ved:

a) »manglende overholdelse«: manglende overholdelse af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i henhold til EU-lovgivningen, jf. artikel 12, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115, eller af de standarder for god landbrugs- og miljømæssig stand, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med artikel 13 i nævnte forordning

b) »standarder«: enhver af de standarder, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) 2021/2115

c) »det kalenderår, som anmærkningen gælder«: det kalenderår, hvor den administrative kontrol blev gennemført

d) »konditionalitetsområder«: et af de tre forskellige områder, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115.

Artikel 7

Generelle principper om manglende overholdelse

1. Med henblik på at fastslå, om en manglende overholdelse har fundet sted igen, tages manglende overholdelse af de regler om krydsoverensstemmelse, der er fastsat i henhold til delegeret forordning (EU) nr. 640/2014, i betragtning.

2. Hvor »omfattende« den manglende overholdelse er, fastslås navnlig under hensyntagen til, om den manglende overholdelse har vidtrækkende virkninger eller er begrænset til selve bedriften.

3. Hvor »alvorlig« en manglende overholdelse er, afhænger navnlig af, hvor betydelige dens virkninger er under hensyntagen til formålene med de pågældende krav eller standarder.

4. Om en manglende overholdelses er »varig« afhænger navnlig af, hvor længe dens virkninger gør sig gældende eller af muligheden for at bringe dens virkninger til ophør med rimelige midler.

5. Med henblik på dette kapitel anses en manglende overholdelse for at være »fastslået«, hvis den er konstateret i forbindelse med en af de former for kontrol, der foretages i henhold til forordning (EU) 2021/2116, eller hvis kontrolmyndighederne eller eventuelt betalingsorganet på anden måde er blevet gjort bekendt hermed.

Artikel 8

Generelle principper om administrative sanktioner

1. Den administrative sanktion, der er omhandlet i artikel 84, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, pålægges kun, hvis der konstateres manglende overholdelse inden for 3 på hinanden følgende kalenderår beregnet fra og med det år, hvor den manglende overholdelse fandt sted.

2. Hvis den samme manglende overholdelse forekommer kontinuerligt i flere kalenderår, pålægges der en administrativ sanktion for hvert kalenderår, hvor den manglende overholdelse har fundet sted. De administrative sanktioner beregnes på grundlag af de betalinger, der er tildelt eller skal tildeles den pågældende støttemodtager i forbindelse med støtteansøgninger eller betalingsanmodninger, som er indgivet eller vil blive indgivet i løbet af de kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted.

3. Hvis støttemodtageren i kalenderåret for konstateringen ikke indgiver en støtteansøgning, eller den administrative sanktion overstiger det samlede beløb af de betalinger, der er ydet eller skal tildeles støttemodtageren i forbindelse med støtteansøgninger, som støttemodtageren har indgivet eller vil indgive i løbet af kalenderåret for konstateringen, inddrives den administrative sanktion i overensstemmelse med artikel 30 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/128 ([10]).

Artikel 9

Procentsatser for nedsættelser i tilfælde af utilsigtet manglende overholdelse

1. Hvis der konstateres utilsigtet manglende overholdelse, kan betalingsorganet på grundlag af den kompetente kontrolmyndigheds vurdering af den manglende overholdelse under hensyntagen til kriterierne i artikel 85, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2116 beslutte at nedsætte den procentsats, der er fastsat i artikel 85, stk. 2, i nævnte forordning, til op til 1 %.

2. Hvis en konstateret utilsigtet manglende overholdelse har alvorlige konsekvenser for opfyldelsen af målet for den pågældende standard eller det pågældende krav eller udgør en direkte risiko for folke- eller dyresundheden, kan betalingsorganet på grundlag af den kompetente kontrolmyndigheds vurdering af den manglende overholdelse og under hensyntagen til kriterierne i artikel 85, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2116 beslutte at forhøje den procentsats, der er omhandlet i artikel 85, stk. 5, i nævnte forordning, til op til 10 %.

3. Hvis en konstateret utilsigtet manglende overholdelse af samme krav eller standard varer ved inden for tre på hinanden følgende kalenderår, finder den nedsættelsesprocent, der er fastsat i artikel 85, stk. 6, første afsnit, i forordning (EU) 2021/2116, kun anvendelse, hvis støttemodtageren er blevet underrettet om den tidligere konstaterede manglende overholdelse. Hvis den samme manglende overholdelse varer ved uden berettigede årsager fra støttemodtagerens side, betragtes det som et tilfælde af tilsigtet manglende overholdelse.

4. Hvis en konstateret manglende overholdelse ikke har nogen eller kun ubetydelige konsekvenser for opfyldelsen af målet for den pågældende standard eller det pågældende krav, og der ikke pålægges nogen administrativ sanktion i henhold til artikel 85, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) 2021/2116, tages den manglende overholdelse ikke i betragtning med henblik på at fastslå, om en manglende overholdelse forekommer igen eller varer ved.

5. Hvis en medlemsstat anvender det arealovervågningssystem, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2021/2116, til at opdage tilfælde af manglende overholdelse, kan den nedsættelse, der skal foretages for konstateret utilsigtet manglende overholdelse, være lavere end den nedsættelse, som er fastsat i nærværende artikels stk. 1, men mindst 0,5 % af det samlede beløb, der følger af de betalinger og den støtte, som er omhandlet i artikel 83, stk. 1, litra a), b) og c), i nævnte forordning.

Artikel 10

Procentsatser for nedsættelser i tilfælde af tilsigtet manglende overholdelse

Den procentvise nedsættelse for en konstateret tilsigtet manglende overholdelse er mindst 15 % af det samlede beløb, der følger af de betalinger og den støtte, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2021/2116. På grundlag af den kompetente kontrolmyndigheds vurdering af den manglende overholdelse under hensyntagen til kriterierne i artikel 85, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning kan betalingsorganet beslutte at øge denne procentsats til op til 100 %.

([10]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/128 af 21. december 2021 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 om betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, kontrol, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 131).

Artikel 11

Beregning af nedsættelser for flere tilfælde af manglende overholdelse, der er forekommet i samme kalenderår

1. Hvis en konstateret manglende overholdelse af en standard også udgør en manglende overholdelse af et krav, betragtes den manglende overholdelse som én enkelt manglende overholdelse. Ved beregningen af nedsættelser betragtes den manglende overholdelse som en del af kravets konditionalitetsområde.

2. Hvis der i samme kalenderår er konstateret mere end én ikketilbagevendende utilsigtet manglende overholdelse, anvendes proceduren for fastsættelse af nedsættelsen individuelt på hver enkelt manglende overholdelse, og de deraf følgende procentsatser lægges sammen. Den samlede nedsættelse må dog ikke overstige

a) 5 % af det samlede beløb, der følger af de betalinger og den støtte, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2021/2116, hvis ingen af tilfældene af manglende overholdelse har alvorlige konsekvenser for opfyldelsen af målet for den pågældende standard eller det pågældende krav eller udgør en direkte risiko for folke- eller dyresundheden, eller

b) 10 % af det samlede beløb, der følger af de betalinger og den støtte, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2021/2116, hvis mindst én manglende overholdelse har alvorlige konsekvenser for opfyldelsen af målet for den pågældende standard eller det pågældende krav eller udgør en direkte risiko for folke- eller dyresundheden.

3. Hvis der i samme kalenderår er konstateret mere end én gentagen utilsigtet manglende overholdelse, anvendes proceduren for fastsættelse af nedsættelsen individuelt på hver enkelt manglende overholdelse, og de deraf følgende nedsættelsesprocentsatser lægges sammen. Nedsættelsen må dog ikke overstige 20 % af det samlede beløb, der følger af de betalinger og den støtte, som er omhandlet i artikel 83, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2021/2116.

4. Hvis der i samme kalenderår er konstateret mere end én tilsigtet manglende overholdelse, anvendes proceduren for fastsættelse af nedsættelsen individuelt på hver enkelt manglende overholdelse, og de deraf følgende nedsættelsesprocentsatser lægges sammen. Nedsættelsen må dog ikke overstige 100 % af det samlede beløb, der følger af de betalinger og den støtte, som er omhandlet i artikel 83, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2021/2116.

5. Hvis der er forekommet flere tilfælde af utilsigtet, gentagen og tilsigtet manglende overholdelse i samme kalenderår, lægges de deraf følgende nedsættelsesprocentsatser sammen, hvor det er relevant efter anvendelsen af denne artikels stk. 2, 3 og 4. Nedsættelsen må dog ikke overstige 100 % af det samlede beløb, der følger af de betalinger og den støtte, som er omhandlet i artikel 83, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2021/2116.

KAPITEL IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

Overgangsbestemmelser

Uanset artikel 104, stk. 1, andet afsnit, litra a), nr. iv), i forordning (EU) 2021/2116 foretages kontrollen af overholdelsen af reglerne om konditionalitet, jf. artikel 83 i nævnte forordning, på arealer, der støttes på grundlag af artikel 28, 29 og 30 i forordning (EU) nr. 1305/2013 gennem programmer for udvikling af landdistrikterne, som gennemføres indtil den 31. december 2025 i henhold til nævnte forordning, når den pågældende støttemodtager også modtager arealbaserede betalinger i kraft af den strategiske plan i henhold til forordning (EU) 2021/2115.

Den konditionalitetskontrol, der er omhandlet i stk. 1, anses for at omfatte den kontrol af krydsoverensstemmelse, som er omhandlet i artikel 96 i forordning (EU) nr. 1306/2013, medmindre den afslører manglende overholdelse af reglerne om konditionalitet. Hvis reglerne om konditionalitet ikke overholdes, foretager medlemsstaten i henhold til nævnte artikel kontrol af de arealbaserede foranstaltninger i programmerne for udvikling af landdistrikterne, og hvis der konstateres uregelmæssigheder, anvender den de regler for beregning og anvendelse af administrative sanktioner, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 13

Ophævede retsakter

Delegeret forordning (EU) nr. 640/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på

a) støtteansøgninger om direkte betalinger, der er indgivet inden den 1. januar 2023

b) betalingsanmodninger i forbindelse med støtteforanstaltninger, der er gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013

c) kontrolsystemet og de administrative sanktioner for så vidt angår reglerne om krydsoverensstemmelse.

Artikel 14

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand